

Solemnitat de la Pentecosta

Vetlla de pregària
30 de maig, 20.30 h.

Vetlla de pregària presidida per l'arquebisbe de Barcelona,
Cardenal Joan Josep Omella i amb els bisbes auxiliars,
Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell

Lloc: Catedral de Barcelona
Aforament màxim: 200 persones (hora d'accés: 20.10h)
Participa-hi des de casa. Segueix la vetlla en directe al canal Youtube
de la Catedral

**Vers una renovada
Pentecosta**

**Diada d'Acció Catòlica
i de l'Apostolat Seglar**

**Església Arxidiocesana
de Barcelona**

Cant inicial: Vine Esperit - Worship

Oh Pare, al Cel criden el teu nom.
Canta fort, volem pregar-te amb tot el cor.
Pots sentir-ho, el so del Cel ja és a prop,
el so del Cel ja és a prop. (3 vegades)

Vine Esperit. Els murs cauran.
Vine Esperit. El Cel baixarà.

Jesús, tu ets el nom a qui aclamem.
Oh Rei, fas tremolar Terra i Cel.
No tardis, volem veure el Regne aquí,
volem veure el Regne aquí.

Jesús, tu ets el nom a qui aclamem.
Oh Rei, fas tremolar Terra i Cel.
No tardis, volem veure el Regne aquí.

El Cel baixarà.
El teu Regne ja és aquí.

Vine Esperit! Vine Senyor!
Els murs cauran. El teu Regne ja és aquí.

Oh Pare, al Cel criden el teu nom.
Canta fort, volem pregar-te amb tot el cor.

Pots sentir-ho, el so del Cel ja és a prop,
el so del Cel ja és a prop.

Vine esperit. El Cel baixarà.
Vine esperit. Els murs cauran.
Vine esperit. Els murs cauran.
Vine esperit. El Cel baixarà.

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 1-11

"Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües»".

Celebrar i pregar en temps de pandèmia.

Comissió interdiocesana de litúrgia

Cada separació crea desorientació, fins i tot en els deixebles de Jesús.

Amb Ell al seu costat, han experimentat la bellesa emocionant de l'imprevisible, han rebut una sacsejada que els ha fet creatius, els ha obert a experiències que anaven més enllà, i possiblement en contra, de les seves prediccions.

Com continuar en un camí tan obert a la novetat, sense tenir-lo a prop com a punt de referència fiable i convincent?

També nosaltres lluitem per «romandre» fidels en una relació quan se'ns escapen de la mà les prediccions i els controls, quan falla la proximitat, la possibilitat de contacte.

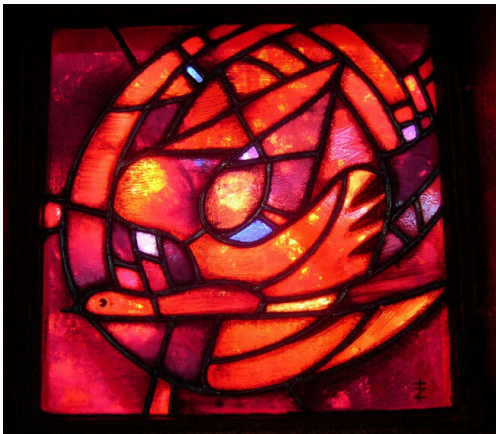
Jesús, amb un «dolç respecte», però alhora amb la determinació ben clara, promet: «No us deixaré orfes». Mentre ell marxa, s'obre un camí per fer més sòlid el vincle amb els seus.

Ell demana ardentment al Pare perquè envii qui els defensarà en els perills i omplirà el buit de la seva soledat: «Un altre Paraclet (Defensor), l'Esperit de la veritat». El «Paraclet», el «Defensor», una presència cridada a romandre al nostre costat per defensar-nos en el perill. «Un altre», una altra manera escollida per Jesús per poder ser no només «al costat», sinó per romandre «en» nosaltres per sempre.

Un terratrèmol per a la nostra soledat, una medecina per a la nostra lluita per «romandre» fidels en la dificultat.

L'Esperit de la veritat», és a dir, aquell «alè unit a la paraula» que sap crear sintonia entre manament de Déu i desig del cor humà, que ens fa «estimar allò que el Pare ens demana».

Que l'Esperit que bufa allà on vol, vingui novament aquests dies enmig nostre i obri camins de vida on tot sembla declinar i continuï obrint pas a l'obra de la mà de Déu.

Silenci

Cant d'invocació a l'Esperit Veni Sancte Spiritus (Taizé)

Veni Sancte Spiritus

Fraternitat

Lectura de l'Evangeli de Sant Joan 15, 15-17

"Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare.

No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà.

Això us mando: que us estimeu els uns als altres."

Del Capítulo segundo de la Exhortación Apostólica Evangelii Gaudium

La humanidad vive en estos momentos un giro histórico, Aun así, no podemos olvidar que la mayoría de los hombres y mujeres de nuestro tiempo vive precariamente el día a día.

La desigualdad que genera injusticia es cada vez más patente. La humanidad vive en estos momentos un giro histórico, Aun así, no podemos olvidar que la mayoría de los hombres y mujeres de nuestro tiempo vive precariamente el día a día.

La desigualdad que genera injusticia es cada vez más patente.

Los males de nuestro mundo han de ser vividos como desafíos para crecer. La Providencia nos está llevando a un nuevo orden de relaciones humanas, debemos volver a descubrir el valor de lo que es esencial para vivir; así, en el mundo contemporáneo, son muchos los signos que hay de la necesidad de Dios, hoy más que nunca sentimos la necesidad de encontrarnos, de abrazarnos, y de participar de una verdadera experiencia de fraternidad,

No nos dejemos robar la esperanza

El Evangelio nos invita siempre a correr el riesgo del encuentro con el rostro del otro, con su presencia física que nos interpela, con su dolor y sus reclamos. La verdadera fe en el Hijo de Dios, nos lleva a sentir que la fraternidad es la propia **encarnación de la ternura**, hoy se nos plantea el desafío de responder adecuadamente a la sed de Dios de mucha gente, para que no busquen apagarla en propuestas alienantes o en un Jesucristo sin carne y sin compromiso con el otro.

Una relación personal y comprometida con Dios, al mismo tiempo nos debe comprometer con los otros. Reconocer que el único camino consiste en aprender a encontrarse con los demás, valorarlos y aceptarlos como compañeros de camino. Mejor todavía, se trata de aprender a descubrir a Jesús en el rostro de los demás, en su voz y en sus demandas.

Sin cansarnos jamás de **optar por la fraternidad**.

Ahí está la verdadera sanación, pues lo que realmente nos sana, es una fraternidad que sepa mirar la grandeza sagrada del prójimo, que sepa descubrir a Dios en cada ser humano, que sepa buscar la felicidad de los demás como la busca su Padre Bueno. Precisamente en esta época, los discípulos del Señor estamos llamados a vivir como comunidad que sea sal de la tierra y luz del mundo. Somos llamados a dar testimonio de una pertenencia evangelizadora de manera siempre nueva. **¡No nos dejemos robar la comunidad!**

Tenemos el encargo de poner a la Iglesia en movimiento de salida, de misión centrada en Jesucristo, de entrega a los demás. Dios nos libre de una Iglesia mundana escondida bajo ropajes espirituales o pastorales. Esta mundanidad asfixiante se sana tomándole el gusto al aire puro del Espíritu Santo, que nos libera de estar centrados en nosotros mismos, escondidos en una apariencia religiosa vacía de Dios. **¡No nos dejemos robar el Evangelio!**

Los desafíos están para superarlos. Seamos realistas, pero sin perder la alegría, la audacia y la entrega esperanzada. **¡No nos dejemos robar la fuerza misionera de la fraternidad!**

Silenci

Signe de Fraternitat

Ens posem drets i aixequem cap al sostre els braços amb les mans obertes com a símbol de comunitat i fraternitat

Cant: Amaos los unos a los otros - Salomé Arricibita

Cuántas veces escuchamos
que este mundo es un infierno;
cuántas veces renunciamos
a hacer algo o a movernos;
y cuánto menospreciamos
un poder que no es pequeño
el del Amor... el del Amor sin otro empeño
que el del bien en torno nuestro.

Amaos unos a otros
Y la vida se abrirá camino.
Amaos unos a otros
Tendiendo puentes, cruzando abismos.
Amaos unos a otros
Que el amor crece más compartido,
Que el amor es más fuerte que el odio
Y cura el corazón herido.

Aún queda para despertar, pero no dudo,
sé que llegará el día en que sepamos dar
a cada uno, un poco de paz.
Sólo hay que alzar los brazos y andar hacia los otros,
mirar más allá de credos y razas,
ver en verdad que somos iguales y nos llena el amar.

Más allá de las normas que rigen los juicios,
el Amor ilumina caminos
que otras "leyes" hacen sombríos.

Amaos unos a otros
Amaos unos a otros
Amaos unos a otros
Que el amor crece más compartido (3 veces)
Que el amor crece más compartido (2 veces)

Joves

Lectura de l'Evangeli de Sant Mateu 28, 16-20

"Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat. Jesús s'acostà i els va dir:

- He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món".

De l'Exhortació Apostòlica *Christus Vivit* del Papa Francesc

125. Si ell viu, llavors sí que podrà ser present en la teva vida, en cada moment, per omplir-lo de llum. Així no hi haurà mai més soledat ni abandó. Encara que tothom se'n vagi, ell restarà, tal com ho va prometre: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt. 28,20). Ell ho omple tot amb la seva presència invisible, i vagis on vagis t'estarà esperant. Perquè ell no sols no va venir, sinó que ve i continuarà venint cada dia per invitar-te a caminar cap a un horitzó sempre nou.

130. On hi ha el Pare i Jesucrist, també hi ha l'Esperit Sant. És ell qui està darrere, és ell qui prepara i obre els cors perquè rebin aquest anunci, és ell qui manté viva aquesta experiència de salvació, és ell qui t'ajudarà a créixer en aquesta alegria si el deixes actuar. L'Esperit Sant omple el cor de Crist ressuscitat i des d'allí es vessa en la teva vida com una font. I, quan el reps, l'Esperit Sant et fa entrar cada vegada més en el cor de Crist perquè t'omplis cada vegada més del seu amor, de la seva llum i de la seva força.

131. Invoca cada dia l'Esperit Sant, perquè renovi constantment en tu l'experiència del gran anunci. Per què no? No et perds res i ell pot canviar la teva vida, pot il·luminar-la i donar-li un rumb millor. No et mutila, no et pren res, sinó que t'ajuda a trobar el que necessites de la millor manera.

157. Jesús pot unir tots els joves de l'Església en un únic somni, «un somni gran i un somni capaç d'acollir tothom. Aquest somni pel qual Jesús va donar la vida en la creu i l'Esperit Sant s'escampà i tatuà a foc el dia de la Pentecosta en el cor de cada home i cada dona, en el cor de cadascú.

254. La vocació misionera té a veure amb el nostre servei als altres. Perquè la nostra vida a la terra assoleix la seva plenitud quan es converteix en ofrena . Recordo que la que «la missió en el cor del poble no és una part de la meva vida, o un ornament que em puc treure; no és un apèndix o un moment més de l'existència. Jo sóc una missió en aquesta terra, i per això sóc en aquest món».

Silenci

Signe de Joves

Obrirem la llanterna del mòbil, pregant perquè la llum i l'energia dels joves ens impulsin pastoralment i en tots els àmbits de la nostra vida.

Cant: Sois la Sal - Grup Magis (Luis Guitarra)

Sois la sal,
que puede dar sabor a la vida.
Sois la luz,
que tiene que alumbrar,
llevar a Dios.

Sois la sal,
que puede dar sabor a la vida.
Sois la luz,
que tiene que alumbrar,
llevar a Dios.

Sois la sal,
que puede dar sabor a la vida.
Sois la luz,
que tiene que alumbrar,
llevar a Dios.

Pobresa

Lectura 1 Joan 3, 18

“No estimeu només de paraula o amb la llengua, sinó amb obres i de veritat.”

Del Pla pastoral 2018, de l'Arquebisbat de Barcelona

La mirada del Crist: Cal descobrir les pobreses que ens envolten i les causes que les provoquen. És necessari que individus i comunitats ens esforcem per posar la mirada de Crist que sabia adonar-se de les moltes situacions de pobresa del seu entorn. Hem de descobrir els pobres que tenim a l'entorn i ajudar els altres a veure'ls. I més avui que abunden les pobreses Aquesta manera de mirar és un model de contemplació, i és també una experiència de fe.

Un pla per ressuscitar del Papa Francesc

En aquest temps ens hem adonat de la importància de “unir a tota la família humana en la cerca d'un desenvolupament sostenible i integral”

Si actuem com un sol poble, podem aconseguir un impacte real.

Serem capaços d'actuar responsablement enfront de la fam que pateixen tants, sabent que hi ha aliments per a tots?

Continuarem mirant a un altre costat amb un silenci còmplice davant aquestes guerres alimentades per desitjos de domini i de poder?

Estarem disposats a canviar els estils de vida que submergeixen a tants en la pobresa, promovent i animant-nos a portar una vida més austera i humana que possibiliti un repartiment equitatiu dels recursos?

Adoptarem com a comunitat internacional les mesures necessàries per a frenar la devastació del medi ambient o continuarem negant l'evidència?

La globalització de la indiferència continuarà amenaçant i temptant el nostre caminar...

Tant de bo ens trobi amb els anticossos necessaris de la justícia, la caritat i la solidaritat. No tinguem por de viure l'alternativa de la civilització de l'amor, que és “una civilització de l'esperança: contra la angouxa i la por, la tristesa i el desànim, la passivitat i el cansament.

La civilització de l'amor es construeix quotidianament, ininterrompudament. Suposa l'esforç compromès de tots. Suposa, una compromesa comunitat de germans”.

Silenci

Signe de Pobresa

Mirarem en profunditat i tendresa a alguna o algunes persones que tenim al costat. Signe de pau, acollida a l'altre, sigui qui sigui, amb voluntat d'acollir-lo amb totes les seves dificultats, pobreses i riqueses.

Cant: Gastar la vida - Grup Magis (Aras)

Senyor Jesucrist,
ens fa por gastar la vida,
però la vida Tu ens l'has donada
per gastar-la;
no es pot economitjar en estèril
egoisme.

Gastar la vida és treballar pels
altres,
encara que no paguin;
fer un favor a qui no el tornarà.

Gastar la vida...és llançar-se...
fins al fracàs.
Gastar la vida és, si cal,
cremar les naus en bé dels altres.

Gastar la vida no es fa amb
protagonismes
i falsa teatralitat.
La vida es dona senzillament,
sense publicitat,
com l'aigua de la vessant,
com la mare dona el pit al seu infant,
com la suor humil del pagès.

El futur és un enigma,
s'endinsa en la boira...

Perquè Tu estàs esperant en la nit,
amb mil ulls vessant llàgrimes, en la nit,
perquè Tu estàs esperant... (2 vegades)

Discerniment

Pregària de Salomó. (Sv 9,1-6. 9-11)

Déu dels pares i Senyor bondadós,
que amb la vostra paraula va crear el món,
que va formar l'home amb la vostra saviesa
i el va fer sobirà del que havíeu creat
perquè governés el món amb santedat i justícia
i judiqués les causes amb rectitud:

Doneu-me la saviesa, que seu amb vós al vostre tron;
no em tingueu per indigne dels vostres servents,
a mi, esclau vostre, nascut de la vostra esclava,
home desvalgut i encara jove,
poc madur per comprendre les lleis i la justícia...

Amb vós teniu la saviesa que coneix les vostres obres
i era present mentre creàveu el món;
ella sap què és agradable als vostres ulls,
què és conforme als vostres manaments.
Feu-la venir del lloc sant del cel,
envieu-la des del vostre tron gloriós,
perquè m'acompanyi en el meu treball
i jo pugui conèixer què voleu de nosaltres.

Ella, que ho sap tot i ho comprèn tot,
em guiarà assenyadament en les meves empreses
i em guardarà amb el seu poder gloriós.

Un pla per ressuscitar del Papa Francesc

Si hi ha una cosa que hem après tot aquest temps, és que ningú se salva sol. Les fronteres cauen, els murs es destrueixen, i tots els discursos integristes es dissolen davant d'una presència gairebé imperceptible que manifesta la fragilitat de la qual estem fets. La Pasqua ens convoca i ens convida a recordar aquesta altra presència discreta i respectuosa, generosa i reconciliadora capaç de no trencar la canya esquerdada ni apagar el ble que vacil·la (CF. Is 42,2-3) amb la finalitat de fer bategar la vida nova que vol regalar-nos a tots. **És l'alè de l'Esperit que obre horitzons, desperta la creativitat i ens renova en fraternitat** per dir "aquí estic" davant l'enorme i impostergerable tasca que ens espera. És urgent discernir i trobar el pols de l'Esperit per impulsar juntament amb d'altres les dinàmiques que poden donar testimoni i canalitzar la nova vida que el Senyor vol generar en aquest moment concret de la història...

Aquest és el temps propici per animar-nos a ser encoratjats a una nova imaginació del que és possible amb el realisme que només l'Evangeli pot proporcionar-nos. **L'Esperit, que no es deixa tancar ni instrumentalitzar amb esquemes, modalitats o estructures fixes o caduques, ens proposa unir-nos al seu moviment capaç de "fer noves totes les coses"** (Ap 21,5)...

És el meu desig que, allà on estiguis, puguis fer l'experiència de Jesús, que surt a trobar-te, et saluda i et diu: "Alegra't" (Mt 28,9). I que aquesta salutació ens mobilitzi per convocar i amplificar la bona notícia del Regne de Déu.

Silenci

Signe de Discerniment

Ara uns convidem a ajuntar les nostres mans i posar-nos-les damunt el cor, perquè per poder discernir bé, necessitem escoltar què és el que l'Esperit suscita en el nostre cor.

Cant: Cosas de locos - Grup Magis (Alberto y Emilia)

Si pienso en lo que quieres que yo haga,
si tengo que hacer caso a tus palabras,
si quieres que te diga lo que pienso...
Estás loco, estás loco.

Si quieres que me quite las cadenas
que me hacen sentir seguro aquí abajo,
es como si me vaciaras las venas...
Estás loco, estás loco.

Sólo te pido fuerzas para hacer
de mi debilidad un férreo vendaval.
Desde el convencimiento en que tal vez
hoy todo puede ser de nuevo realidad,
que ya estás al llegar.

De todas formas sé que es necesario
andar contracorriente en esta tierra,
y que en el fondo merece la pena
estar loco, estar loco.

Sólo te pido fuerzas para hacer
de mi debilidad un férreo vendaval.
Desde el convencimiento en que tal vez
hoy todo puede ser de nuevo realidad,
que ya estás al llegar.

Enviament

Paraules del nostre Cardenal Arquebisbe de Barcelona,
Juan José Omella

Cant: Et seguiré - Grup Magis (Worship)

On tu vas, jo hi vaig.
On tu vius, jo hi visc.
Quan tu et mous, jo em moc.
Et seguiré.

Els teus camins són bons,
són camins segurs.
Només a Tu et seguiré,
saps millor que jo
allò que em convé.
Només en Tu confiaré.
En tu confiaré.

On tu vas, jo hi vaig.
On tu vius, jo hi visc.
Quan tu et mous, jo em moc.
Et seguiré.
Si estimes de cor,
jo també ho faré.
Si perdo la vida,
et seguiré, et seguiré.

Ets el meu camí,
ets la veritat.
Vull conèixer els teus viarany,
perquè si et conec jo t'estimaré;
i si t'estimo, et seguiré
(si t'estimo et seguiré),
només a Tu.

On tu vas, jo hi vaig.
On tu vius, jo hi visc.
Quan tu et mous, jo em moc.
Et seguiré.
Si estimes de cor,
jo també ho faré.
Si perdo la vida,
et seguiré, et seguiré.

En tu trobo vida per sempre.
En tu trobo la meua llibertat.
En tu trobo l'alegria més plena
i et seguiré.

On tu vas, jo hi vaig.
On tu vius, jo hi visc.
Quan tu et mous, jo em moc.
Et seguiré.
Si estimes de cor,
jo també ho faré.
Si perdo la vida,
et seguiré.
,(2 vegades)

Et seguiré.
(3 vegades)

Cant final: Em dónes força - Sergio Dalma amb l'Escolania de Montserrat

Quan estic trist i els ànims tinc per terra;
quan no he previst que el cor em tracti així.
Jo vull sentir la força que tu em dones
i que estem junts fins que arribi la nit.

Em dones força per superar els obstacles.
Em dones força per creuar l'oceà.
Soc tan fort quan dintre meu et sento.
Em dones força per sempre et vull amb mi.

Em dones força per superar els obstacles.
Em dones força per creuar l'oceà.
Vull sentir la força que tu em dones
i que estem junts tota l'eternitat.

Em dones força per superar els obstacles.
Em dones força per creuar l'oceà.
Soc tant fort quan dintre meu et sento
Em dones força per sempre et vull amb mi.

Em dones força per superar els obstacles.
Em dones força per creuar l'oceà.
Soc tan fort quan dintre meu et sento.
Em dones força per sempre et vull amb mi.
Em dones força per sempre et vull amb mi.

La cultura que vivim porta noves preguntes. El Sínode sobre els joves va parlar sobre alguns desafiaments antropològics i culturals als quals estem cridats a enfrontar-nos en el nostre temps...

Necessitem prendre consciència d'aquests canvis per a poder respondre als nous reptes del temps i de la història...

Els deixebles de Jesús sempre ens hem preguntat com ser cristians en el temps. Sant Pau va proposar dos criteris: "No us emmotlleu a aquest món" (Rom 12,2) i "examineu tot i retingueu el bo" (1Tes 5,21). Sant Mateu va expressar això mateix de manera diferent: "Vosaltres sou la sal de la terra i la llum del món" (Mt 5,5). Segons l'evangelista, els cristians estan enmig del món com a sal i, al mateix temps, tenen alguna cosa a oferir com a llum que ells mateixos han rebut".

UNA PENTECOSTA RENOVADA. PONÈNCIA FINAL DEL CONGRÉS DE LAICS

Monsenyor Toni Vadell i Ana Medina

